

de anbefalinger, der er i Østersøkommissærens rapport:

Østersøkommissæren anbefaler, at en karenstid som følge af straf alene bør bygge på straffens strengthed og ikke på forbrydelsens art.

Det er vi delvis enige i: Vi er enige i, at der i de overordnede retningslinjer selvfølgelig skal fastsættes faste karenstider, og at der ikke i det daglige arbejde i Indfødsretsudvalget skal foretages enkeltvurderinger og forskelsbehandling. Men til gengæld er det også velkendt, at vi sammen med Venstre ønsker, at enkelte typer af personfarlig kriminalitet såsom drab, voldtægt og narkotikaforbrydelser m.m. helt skal udelukke muligheden for at opnå dansk indfødsret.

Også hvad angår anbefalingen vedrørende bødestraf, kan vi delvis imødekomme Østersøkommissærens kritik: Vi mener stadig, at der skal være en karenstid forbundet med bødestraf, men vi er indstillet på at gå positivt ind i drøftelsen af, om bødestraf også fremover skal vægtes i helt samme grad, som tilfældet er i dag.

Vi glæder os selvsagt meget over, at Østersøkommissæren giver Venstre og Det Konservative Folkeparti medhold i den kritik, vi har rejst af den måde, sprogkravet efterprøves på i dag. Og vi er enige i, at en sprooprøve bør afholdes af et organ med særlig ekspertise inden for dette område. Det har vi selv stillet forslag om. Til gengæld er vi så ikke enige i, at der ikke bør stilles krav om, at man også har læse- og skrivefærdigheder. Det mener vi at der skal.

Hvad angår det proceduremæssige, er der to anbefalinger, som det især er værd at bide mærke i:

Det første er spørgsmålet om sagsbehandlingstiden.

Her er vi – og det er jo i virkeligheden alle partier – fuldstændig enige med Østersøkommissæren i, at en sagsbehandlingstid på 2 år er ganske uacceptabel.

Justitsministeren sagde i sin tale, at der for tiden pågår drøftelser i Indfødsretsudvalget. Og det er fuldstændig korrekt, at vi drøfter mulige løsninger på grundlag af den redegørelse, som justitsministeren er fremkommet med i et samråd kort før jul, men jeg er nødt til at slå fast med syvommersøm, at problemet med de lange sagsbehandlingstider ligger i Justitsministeriet og ikke i udvalget, og at det er Justitsmini-

steriet, der skylder os en løsning af problemet. Men det er samtidig klart, at vi fra konservativ side selvfølgelig ikke rejser en sådan kritik, uden at vi også er parat til at gå ind i en konstruktiv dialog og forhandling med regeringen om, hvorledes problemet løses.

Så er der det spørgsmål, som Østersøkommissæren rejser vedrørende den manglende appelmulighed.

Her er jeg faktisk meget enig med justitsministeren i, at problemet mere er af teoretisk karakter end reelt, for det siger jo sig selv, at når tildelingen af dansk statsborgerskab hviler på Folketingets beslutninger, kan selve afgørelsen selvfølgelig ikke ankes nogle steder hen.

Og hvad angår de forvaltningsafgørelser, der sker forud for Folketingets behandling – og dér er der jo i realiteten kun tale om en efterprøvelse af sprogkravet – har justitsministeren jo ganske udførligt gennemgået den mulighed for indkaldelse til en ekstra prøve, som man også i dag rent faktisk gør brug af.

Men spørgsmålet er selvfølgelig af principiel karakter, og derfor vil vi fra konservativ side meget gerne deltage konstruktivt i en drøftelse af, hvorvidt de forvaltningsmæssige afgørelser, der måtte blive truffet forud for Folketingets behandling, kan gøres til genstand for en appelmulighed, og i givet fald hvorledes det skal ske.

Afslutningsvis vil jeg blot sige, at vi selvfølgelig meget gerne går ind i en konstruktiv drøftelse med de af Folketingets partier, der er interesseret heri, ikke blot om de fremtidige kriterier, men også om procedurerne, og at vi selvsagt også meget gerne medvirker til en udmøntning af de af Østersøkommissærens anbefalinger, som vi er enige i.

Og til slut skal jeg så blot sige, at vi naturligvis kan støtte det fremsatte forslag til vedtagelse.

Formanden:

Så er der korte bemærkninger fra hr. Kristian Thulesen Dahl og hr. Tom Behnke.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det er nok ikke så overraskende, at Det Konservative Folkeparti vælger at følge fuldstændig i fodsporet på hr. Svend Aage Jensby. Men der var dog én forskel, som jeg noterede, og det var, at den konservative ordfører til forskel fra hr. Jensby tog udgangspunkt i de kriterier, som jo bl.a. er fremlagt i beslutningsforslag nr. B 64.